

[Morten Lange.]

kommer dem, som tilfældigt er kommet til at ligge i så og så mange kilometers afstand fra en eller anden metropolis.

Nå, men foreløbig kan vi altså leve i håbet om en brugbar lov, selv om løfterne er lidt svage. Vi har grund til — det må jeg sige — at befrygte den samme begrædelige faneflugt, som det ærede medlem hr. Holger Eriksen nylig har skildret så mægende. Men nu må man holde fast. Denne gang kan vi ikke tolerere faneflugt. Jordspekulation er en uanstændighed, og vi må have slut på det i denne samling. Men det er ikke nær nok til at klare et rimeligt huslejeniveau.

På dette punkt havde den højtærede statsminister vel de vageste løfter i sin tale: man skulle følge situationen og sådan noget. Ja, det ville jo være sælsomt, om regeringen ikke fulgte den; men her skal en mere konstruktiv og dybtgående politisk ændring til. Den højtærede statsminister turde slet ikke for alvor gå i lag med hovedsagen. Der må føres en økonomisk politik, som muliggør, at Europas næsthøjeste renteniveau kan sættes ned — jeg tror, kun Island ligger højere — og der må skaffes offentlig lånekapital. Vi stillede i foråret forslag om en boligfond, og noget i den retning må skabes. Der må bruges nogle måneders energisk arbejde til at få dette grundlag klart. Lad de sociale byggeselskaber eller måske kommunerne gå i gang med at projektere et storbyggeri af format — rationelt, moderne og klogt — og lad så f. eks. de midler, der ellers var tiltænkt afskrivning på tyskerkontoen, være grundstammen i en boligfond. Slip dem løs i forsvarlig og rimelig takt, og vi har fået løsning i sigte på disse års største sociale problem: bolignøden.

Det glædede mig så meget i den ærede ordfører for socialdemokratiet hr. K. B. Andersens tale i går at høre, at der også må skrives ind over for luksusbyggeri, som beslaglægger en masse arbejdskraft — det, man altid bruger som undskyldning for den manglende løsning af boligproblemet. Jeg vil i denne forbindelse gerne nævne, at jeg tror aldrig, der har været så meget luksusbyggeri som netop i de sidste år under den samme regeringskonstellation, som nu lader en af sine ordførere love bod

og bedring og udpege dette som den mest udprægede kræftskade. Det er helt i orden. Og lad det ske i løbet af et par måneder; lad det blive effektivt, lad der blive et totalt byggestop for luksusbyggeri i de næste 10 år. Så kan det være, vi når nogle fornuftige resultater imens. Man skal ikke begræde de folk, der har råd til luksusbyggeri. De finder nok udveje ved at finde frem til et herligt gammelt hus i det indre København — eller hvad de ellers kan finde på af julelege at bruge deres mange penge til.

Det er et effektivt byggeri, der skal til, og samtidig tror jeg nok, det ender med, at vi også får en generel rentesænkning frem. Vi må i dag konstatere, at det at bruge diskonto og rente som økonomisk regulator er en overmåde farlig sag. Mon ikke både bolignød og landbrugskrise har en intim forbindelse med de sidste mange års forfejlede rentepolitik? Lad gå med en kort rentehævelseschokkur, det kan være på sin plads en gang imellem; det er et af den slags indgreb, et kapitalistisk land kan være nødt til at bruge, det kan være rimeligt, men i det lange løb er høj rente til ubodelig skade undtagen for dem, der har kapital til overs til at låne ud. Det har været højkonjunktur for passiv højkapitalisme i den tid, regeringen — undskyld, nationalbanken — har holdt renten høj.

Der var ikke ret megen fornyelse i den højtærede statsministers indlæg på den socialpolitiske linje. Vi fik et forsømt svar på vort forslag om syge- og plejehjem. Sidst vi nævnte det, kunne det slet ikke diskuteres. Nå ja, vi må være tålmodige. At det skal vare et halvt år længere, må vi finde os i, men det er vel i øvrigt det område, hvor der er størst brist i vor sociale institutionsopbygning. Men større linjer var der ikke at spore. Lidt lapperier på folkepensionsordningen, som også kan være tiltrængt, men intet, der pegede mod en virkelig fremadskridende udvikling på et område, hvor vi efterhånden er ved at komme lidt bagud i forhold til vore nabo-lande.

Det ærede medlem hr. Skræppenborg-Nielsen fremsatte forslag sidste år til en samfundspensionsordning. Der kan næppe være tvivl om, at det er henimod en sådan pensionsordning, udviklingen må gå. Det